

ПРОБЛЕМИ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Лащик І.І., Віблій П.І., Нестеренко М.О.

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів

В сучасному світі сфера бізнесу є дуже розвиненою. Зокрема, в Україні досить поширеним явищем прямі інвестиції в країну і навпаки. Для іноземних інвесторів Україна є привабливою для інвестування, через вигідне географічне розміщення; перспективний ринок; висока спеціалізація робочої сили та її відносна дешевизна вартість; плаваючий, не стабільний курс національної валюти; можливість вивезення прибутку.

Зацікавленість інвесторів викликають лише проекти, що розраховані на короткострокову перспективу, з принесенням прибутків найшвидшим часом (харчова промисловість, внутрішня торгівля), а також на стратегічне освоєння ринків машинобудування і хімічної промисловості.

Для вирішення проблем з іноземним залученням інвестицій в Україну, здійснювати заходи потрібно, беручи до уваги принципи стабільності державних законодавчих актів щодо умов іноземного інвестування, роздільного підходу до податкових та інших пільг для іноземних інвесторів – з урахуванням масштабів і форм інвестування, а також аспектів у розвитку економіки України, також принципи надійності, відкритості та оперативності організаційного та інформаційного забезпечення залучання іноземних інвестицій.

Для спонукання притоку іноземних інвестицій в Україну і вирішення їх проблематики, необхідно утворити стабільне законодавство з державними гарантіями протекції місцевих та закордонних інвестицій, сприятливий інноваційний клімат для втілення першочергових державних програм та інвестиційних проектів у бізнесі, допомагати залученню прямого продуктивного іноземного капіталу в матеріальне виробництво та встановлення державного контролю за його використанням.

Також особливу увагу слід приділити створенню сприятливих умов для розвитку спільного підприємства. Існує китайська схема СП, а це означає, що з самого початку українська сторона володіє контрольним пакетом акцій на підприємстві, через деякий час, тобто через 5-7 років частка збільшується до 75% акцій, а через 10-12 років СП повністю переходить у володіння до української сторони. Потрібна розробка, утвердження законодавчої бази для страхування ризиків СП, ну і звісно, розмежування частки в СП українських та іноземних партнерів відносно валюти, та контролю за рухом української частини валюти, з метою запобігання вивезення її за межі країни, також не менш важливим є заборона на ввіз застарілої продукції та технологій, які в розвиненіших країнах вважаються вичерпаними.

Література:

1. Тенденції іноземного інвестування в країну. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://studfiles.net/preview/5642168/page:2/>
2. Прямі іноземні інвестиції. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/fdi/2018>